



Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 1947

Doknr.
677919

Dato
20-03-2023

Folketingets Socialudvalgt har d. 24. februar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 119 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 119:

"Vil ministeren redegøre for, om den nylige højesteretsdom om retten til samvær (Sag BS-25683/2022-HJR) giver anledning til at ændre i forældreansvarsloven eller anden lovgivning?"

Svar:

Som det også fremgår af Højesterets afgørelse, så kan der fastsættes samvær, selvom et barn er bortadopteret uden samtykke.

Efter forældreansvarslovens § 20 a kan der efter anmodning fra barnets oprindelige slægtninge fastsættes samvær eller anden form for kontakt med disse, navnlig hvis barnet forud for adoptionen havde samvær eller anden form for kontakt med den, som anmoder om fastsættelse af samvær m.v. Efter forældreansvarslovens § 4 skal en afgørelse om samvær træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, og samtidig sikre barnets trivsel og beskytte barnet.

Ved vurderingen af "barnets bedste" anlægges en helhedsvurdering af barnets samlede situation både på kort og lang sigt. Barnets bedste vil have betydning både for, om der skal fastsættes kontakt, og om der i givet fald skal fastsættes vilkår, og hvor hyppig kontakten skal være.

Der kan efter loven fastsættes samvær mellem et helt lille barn og de oprindelige slægtninge efter bortadoption af barnet, selvom der ikke har været kontakt forud for adoptionen. Det forudsætter dog, at samværet kan foregå under betryggende forhold, eventuelt med professionel støtte. Der kan også fastsættes samvær i situationer, hvor der hverken før eller efter adoptionen har været kontakt mellem barnet og ansøgeren, men hvor der i forhold til et større barn opstår et behov for eller ønske om kontakt, og en sådan kontakt vurderes at være bedst for barnet.

Det vil i vurderingen af barnets bedste også skulle indgå, at barnet står i en særlig situation efter en adoption, hvor der skal skabes tilknytning mellem barnet og adoptivfamilien, og hvor barnets behov for en stabil og sammenhængende dagligdag skal kunne opfyldes. De bagvedliggende årsager til, at der er truffet afgørelse om adoption uden samtykke, herunder manglende forældreevne, vil naturligt skulle indgå i vurderingen.



I sager efter forældreansvarsloven skal barnets perspektiv belyses for at finde frem til, hvad der må antages at være bedst for barnet. Belysningen kan ske på forskellig vis, og kravene stiger i takt med sagens kompleksitet og betydning. Der stilles således særlige krav til grundigheden af belysningen i sager om afslag på samvær.

Den afsagte dom vedrører den belysning af barnets perspektiv, der er gået forud for afgørelsen om ikke at fastsætte samvær. Den vedrører derimod ikke selve muligheden for at fastsætte samvær. Dommen giver derfor i min optik ikke anledning til at ændre forældreansvarsloven eller anden lovgivning.

Det er for mig vigtigt, at et barn har mulighed for at have kontakt til sine oprindelige forældre, hvis det er den rigtige løsning for barnet. Derfor jeg vil bede ministeriet om at indarbejde Højesterets tilkendegivelser i vejledningen om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær, sådan at det fremgår tydeligt af vejledningen, hvilket undersøgelsesgrundlag der er nødvendigt for at tage stilling til en ansøgning om samvær efter § 20 a.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister